

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Csp/112/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219202608
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Rebej
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8219202608.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Marekom Rebejom v spore žalobkyne: E. Š.L., F.. XX.XX.XXXX, T. XXX XX E. XXX, právne zastúpenej: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov.Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 600,00 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 18.12.2019 sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplata sumy 1.023,73 Eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila žalobkyňa tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 2C/275/2015 bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľky. Terajší žalovaný si v pôvodnom konaní uplatňoval nárok na zaplata sumy 2.336,26 Eur s príslušenstvom. Okresný súd Bardejov žalobe v časti 1.312,53 Eur s príslušenstvom vyhovel a vo zvyšnej časti, t.j. o sumu 1.023,73 Eur žalobu zamietol, rozsudkom, sp.zn. 2C/275/2015, zo dňa 26.07.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.08.2018. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „27. Táto Zmluva musí okrem všeobecných náležitostí zmluvy obsahovať aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsahujúce v § 9 zákona č. 129/2010 Z.z., absenciu ktorých tento zákon v ustanovení § 11 spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. 28. V zmysle uznesenia Krajského súdu v Prešove sa súd zaoberal predovšetkým obsahom predmetnej zmluvy. Súd musí po dôkladnom preskúmaní obsahu zmluvy konštatovať, že táto neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.. V zmluve sa uvádza výška mesačnej splátky 101,78 EUR. Z uvedeného zmluvného ustanovenia však nevyplýva, koľko z tejto splátky pripadá na istinu úveru, úroky a iné poplatky, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V bode 6. Všeobecných obchodných podmienok označeným ako Podmienky splácania je uvedené, že klient je povinný riadne včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je nedeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v Zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP. Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo Zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie. Z uvedeného ustanovenia však nevyplýva výška jednotlivých

zložiek tej ktorej mesačnej splátky, t.j. aká suma zo splátky pripadá na istinu, úroky a poplatky, a taktiež nevyplývajú z uvedeného termínu ich splatnosti, nakoľko tie majú byť v zmysle všeobecných obchodných podmienok určené v splátkovom kalendári, avšak ten k zmluve pripojený nebol. Právny predchodca žalobcu v zmluve uviedol iba celkovú sumu splátky, z ktorej nie je možné žiadnym spôsobom zistiť jej jednotlivé zložky. Žalovaná ako spotrebiteľ v čase uzavretia zmluvy ako aj počas trvania zmluvného vzťahu nemala vedomosť o tom, z akých položiek pozostáva pôžička a taktiež nemala vedomosť o tom, v akej výške pozostáva navýšenie poskytnutej pôžičky. Uvedený záver o nutnosti rozlíšenia splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co401/2012 zo dňa 6.8.2013, ale aj rozsudku Krajského súdu v Prešove 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014 a Krajského súdu v Žiline 8Co 549/2014 z 30.12.2014. 29. Pokiaľ ide o náležitosť špecifikovanú pod písm. f), v zmluve nepochybne chýba údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, nakoľko ten je v zmluve stanovený len údajom november/2014, čo je nepostačujúce. Počet splátok totiž nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, nepochybne zákonodarcu pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k), kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014). 30. Ďalej zmluva neobsahuje ani ďalšie údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. ako sú napríklad index alebo referenčná úroková sadzba, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, alebo časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, či podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny. 31. Na základe vyššie uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov dospel súd k jednoznačnému záveru, že zmluva neobsahuje náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 písm. f), i) a k) zákona č. 129/2010 Z.z., čo má v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. 32. Žalovaná je preto povinná vrátiť finančné prostriedky poskytnuté formou pôžičky, ktoré predstavujú sumu vo výške 1.312,53 EUR. Žalovaná doposiaľ zaplatila žalobcovi na splátkach sumu 932,97 EUR. Z uvedeného vyplýva, že rozdiel medzi poskytnutou sumou 2.623,09 EUR a právoplatne zastavenou čiastkou 377,59 EUR a čiastkou uhradenou žalovanou 932,97 EUR predstavuje sumu 1.312,53 EUR, preto žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.312,53 EUR s príslušenstvom považuje súd za dôvodnú a zároveň súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.“ S poukazom na § 3 ods. 5 a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. uviedla, že ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľka, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojich práv na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, primerané finančné zadostučinenie požaduje vo výške 1.023,73 Eur. Úver jej bol poskytnutý vo výške 2.623,09 Eur a žalovanému do podania žaloby zaplatila 932,97 Eur. Súd konštatoval, že ide o úver bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že žalovaný od nej požadoval sumu 2.336,26 Eur a pohľadávka žalovaného bola dôvodná len do výšky 1.312,53 Eur, žalovaný chcel sa obohatiť o sumu 1.023,73 Eur.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že so žalobou žalobkyne v celom rozsahu nesúhlasí, nárok žalobkyne neuznáva. Žalobkyňa sa domáha primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1023,73 Eur z dôvodu porušenia jej spotrebiteľských práv, pričom výšku svojho uplatneného nároku titulom primeraného finančného zadostučinenia v sume 1023,73 Eur nijako nešpecifikovala ani nekonkretizovala a nespĺňa ani podmienku primeranosti. Žalobkyňa v žalobe bližšie nešpecifikovala a taktiež nekonkretizovala ani len jedno jej právo priznané jej ako spotrebiteľovi, ktoré malo byť porušené a pre ktoré by jej mal prináležať nárok titulom primeraného finančného zadostučinenia. Žalobkyňa v žalobe odkazuje na rozhodnutie Okresného súdu Bardejov pod č.k. 2C/275/2015-120 zo dňa 26.7.2018, ktorým súd žalobu čiastočne zamietol pre formálne nedostatky úverovej zmluvy pod č. 5011208, čo založilo bezúročnosť úveru poskytnutého žalobkyňi právnym predchodcom žalovaného na základe dotknutej úverovej zmluvy. Žalobkyňa v tomto spore nemá aktívnu legitímáciu na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadostučinenia, nakoľko predpokladom priznania finančného zadostučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľom. Žalobkyňa v žalobe uvádza, že v sporovom konaní pred Okresným súdom Bardejov pod č.k. 2C/275/2015 úspešne uplatnila porušenie jej práv ako spotrebiteľa. Úverová zmluva pod č. XXXXXXXX predstavuje dvojstranný dokument so zmluvnými podmienkami, na ktorých sa strany zmluvy vzájomne dohodli a zaviazali sa ich dodržiavať. Bezúročnosť úveru nepredstavuje porušenie práv spotrebiteľa, ale v zmysle v tom čase platného a účinného z.č. 129/2010 Z.z. predstavuje prísnu sankciu pre veriteľa v podobe straty nároku

na zmluvne dojednané úroky z úveru pre prípad absencie niektorej z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Bezúročnosť úveru založila žalobkyni v pozícii dlžníka z úverovej zmluvy vrátiť veriteľovi len výšku ním poskytnutého úveru. Bezúročnosťou úveru však žiadne práva žalobkyne porušené neboli, nevznikol jej tak nárok na primerané finančné zadostučinenie podľa ust. § 3 ods. 5 tretia veta z.č. 250/2007 Z.z. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle ust. § 3 ods. 5 tretia veta z.č. 250/2007 Z.z. treba rozumieť aktívne konanie spotrebiteľa a úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľov, napríklad nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14. septembra 2016). V prejednávanej veci podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalobkyňou nie je splnená, keďže žalobkyňa neuplatnila žiaden konkrétny nárok z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa, napr. nárok na náhradu škody, príp. nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z vyššie uvedeného dôvodu tak nie je naplnená zákonná podmienka „úspešného uplatnenia porušenia spotrebiteľských práv spotrebiteľom“ pre priznanie nároku titulom primeraného finančného zadostučinenia tak, ako to má na mysli ust. § 3 ods. 5 z.č. 250/2007 Z.z., čo je dôvodom pre zamietnutie žaloby. Zároveň nie je splnená ani druhá podmienka na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadostučinenia voči žalovanému podľa ust. § 3 ods. 5 tretia veta z.č. 250/2007 Z.z., v zmysle ktorej má spotrebiteľ v prípade úspešného uplatnenia porušenia jeho práv nárok na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Úverová zmluva pod č. XXXXXXXX bola uzavretá medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou VÚB, a.s. ako veriteľom (pôvodne Consumer Finance Holding, a.s.). Žalovaný nebol účastníkom úverového vzťahu, zmluvné podmienky úverovej zmluvy nekreoval, úver žalobkyni neposkytoval, bonitu žalobkyne nepreveroval, nemohol sa tak dopustiť porušenia práv žalobkyne. Porušením práv spotrebiteľa by mohlo byť len také konanie, ktoré vykazuje znaky nekalosti, agresívnej obchodnej praktiky, klamania spotrebiteľa, pričom žiadneho takého konania sme sa žalovaný ani jeho právny predchodca nedopustili. Nesúhlasí s názorom žalobkyne, že inštitút primeraného zadostučinenia má plniť sankčnú funkciu a to z dôvodu občianskoprávneho charakteru tohto súkromnoprávneho inštitútu, ktorý nemôže plniť funkciu sankcie. Týmto podporne odkázal na právny záver vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018. Rovnako je nesprávny názor o reparačnej funkcii daného inštitútu, ktorá je typická pre iný právny inštitút a to náhradu škody. Inštitút primeraného zadostučinenia nemá slúžiť ako prostriedok náhrady škody a nemôže slúžiť na neprimerané obohacovanie sa spotrebiteľa. Je aj v rozpore so zásadou ne bis in idem, aby primerané zadostučinenie malo zodpovedať výške nepriznaného nároku zo sporu vedeného pod sp.zn. 11Csp/204/2018, ako bol nárok uplatnený žalobkyňou v tomto spore. Odkázal na právny záver vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 17Co/17/2018 zo dňa 10.4.2018. Odôvodnenie nároku žalobcu na finančné zadostučinenie spočívajúce v strohom vyjadrení, že ide sumu, o ktorú sa chcel dodávateľ na jeho úkor obohatiť, zodpovedá ideám Chammurapiho zákonníka „oko za oko, zub za zub“, ale nie ideám právneho štátu, z ktorých vychádza aj ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/91/2012 v spojení s rozsudkom OS Prešov č.k. 16C/264/2011-98, ktorý v obdobnej veci potvrdil rozhodnutie súdu I. inštancie, ktorý nárok spotrebiteľky o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia zamietol v celom rozsahu. Suma, ktorej priznania sa žalobkyňa domáha v tomto spore aj vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nespĺňa podmienku primeranosti. Žalobkyňou uplatňovanú sumu v celom rozsahu rozporuje ako neprimeranú a zjavne nedôvodnú a to aj z dôvodu, že sama žalobkyňa si povinnosti vyplývajúce jej z rozsudku Okresného súdu Bardejov pod č.k. 2C/275/2015-120 voči žalovanému do dnešného dňa nespĺnila riadne a včas.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 27.05.2020, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobkyne a právneho zástupcu žalovaného. Právny zástupca žalobkyne sa na pojednávanie riadne dostavil. Právny zástupca žalovaného sa na pojednávanie nedostavil, pričom podaním doručeným súdu dňa 26.05.2020 ospravedlnil svoju neúčast' a súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti. Keďže boli splnené podmienky na prejednanie veci v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, súd vec postupom podľa § 180 C.s.p. prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

4. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listín a to rozsudku Okresného súdu Bardejov sp.zn. 2C/275/2015, z pripojeného spisu Okresného súdu Bardejov sp.zn. 2C/275/2015

oboznámením žaloby, žiadosti a zmluvy o poskytnutie účelovej pôžičky, výpovede, prehľadu splátok a úhrad, zmluvy o postúpení pohľadávky, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

5. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov č.k. 2C/275/2015-120 zo dňa 26.07.2018 vo veci žalovaného v procesnom postavení žalobcu proti žalobkyni v procesnom postavení žalovanej o zaplatenie sumy 2.336,26 Eur rozhodol tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.312,53 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.312,53 Eur od 03.07.2012 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I. výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok), žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov prvoinštančného konania (III. výrok) a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (IV. výrok). Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 16.08.2018 a vykonateľnosť dňom 21.08.2018. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzatvorili dňa 21.12.2011 zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky, na základe ktorej žalovaný ako nebankový subjekt poskytol žalobkyni pôžičku vo výške 2.623,09 Eur, ktorú sa zaviazala splácať formou pravidelných mesačných 35. splátok vo výške 101,78 Eur. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah stranami sporu, ktorý je založený zmluvou, posúdil ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnemu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ďalej súd v odôvodnení konštatoval, že zmluva musí okrem všeobecných náležitostí zmluvy obsahovať aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v § 9 zákona č. 129/2010 Z.z., absenciou ktorých tento zákon v ustanovení § 11 spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Ako vyplýva z odsekov 28. až 31. odôvodnenia rozsudku, súd pri aplikácii právnych predpisov dospel k záveru, že zmluva neobsahuje náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a to písm. f) - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; ďalej písm. i) - index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, alebo časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, či podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; a písm. k) - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, čo má v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného súd uzavrel, že žalobkyňa je povinná vrátiť finančné prostriedky v sume 1.312,53 Eur. Žalobkyňa doposiaľ zaplatila žalovanému na splátkach sumu 932,97 Eur. Z uvedeného vyplýva, že rozdiel medzi poskytnutou sumou 2.623,09 Eur a právoplatne zastavenou čiastkou 377,59 Eur a čiastkou uhradenou žalobkyňou predstavuje sumu 1.312,53 Eur, preto žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.312,53 Eur s príslušenstvom považoval súd za dôvodnú a zároveň súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

6. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

7. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

9. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

10. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie svojich práv ustanovených osobitným predpisom v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 2C/275/2015. V predmetnom konaní sa žalobkyňa aktívne bránila proti uplatňovanému nároku o zaplatenie sumy 2.336,26 Eur s príslušenstvom a žalovanému súd priznal iba nárok na vrátenie finančných prostriedkov vo výške 1.312,53 Eur s príslušenstvom, a to na skutkovom a právnom základe, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom žalovaného ako dodávateľom a žalobkyňou ako spotrebiteľom neobsahovala obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f), i) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. Uvedená vada zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobila, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.). Súd v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 2C/275/2015 po zohľadnení úhrad žalobkyne v prospech veriteľa, čiastočného späťvzatia žaloby uložil žalobkyni zaplatiť žalovanému sumu 1.312,53 Eur s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, keďže spotrebiteľský úver poskytnutý žalobkyni je bezúročný a bezpoplatkový. Žaloba žalobkyne o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je preto čo do základu nároku dôvodná.

11. K námietke žalovaného, že žalobkyňa v inom konaní neuplatnila nárok na ochranu spotrebiteľa súd uvádza, že z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. nevyplýva, aby predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie malo byť podanie žaloby na súde. Spotrebiteľ sa totiž ochrany svojho práva môže domáhať na súde nielen podaním žaloby, ale tiež formou obrany proti uplatnenému nároku. Rovnako takáto ochrana spotrebiteľovi môže byť poskytnutá i orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy. Aj vtedy, ak je ochrana poskytnutá spotrebiteľovi bez návrhu zo strany orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy a určité plnenie požadované žalobcom nie je priznané, zamietnutie žaloby ohľadne tohto plnenia nie je možné z procesnej stránky hodnotiť inak ako úspech spotrebiteľa a nie úspech orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý postavenie strany sporu nemá.

12. Právoplatným ukončením konania vo veci samej na Okresnom súde Bardejov sp.zn. 2C/275/2015 bol naplnený predpoklad úspešného porušenia práva, resp. povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Bol to právny predchodca žalovaného, ktorý koncipoval obsah formulárovej zmluvy o úvere, ktorú súd vyhodnotil ako bezúročnú z dôvodu, že k jej uzavretiu, resp. uzatváraniu došlo spôsobom tak, ako ho opísal tunajší súd v označenom rozsudku. K námietke žalovaného, v ktorej namietal, že zmluvné podmienky úverovej zmluvy nekoncepoval a k námietke, že formálne nedostatky zmluvy nepredstavujú porušenie práva spotrebiteľa v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z., súd poukazuje na závery Krajského súdu v Banskej Bystrici, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje, a podľa ktorých „ak veriteľ ako postupník namietal, že nebol účastníkom úverového vzťahu a zmluvu zakladajúcu právny vzťah medzi právnym predchodcom veriteľa a spotrebiteľom nekreoval, je nepochybné, že v spore veriteľ uplatňoval aj nároky, ktoré súd prvej inštancie nepriznal z dôvodu, že zmluvu považoval za bezúročnú a bez poplatkov. Veriteľ tak vymáhal nárok, ktorý v dôsledku bezúročnosti zmluvy o úvere mu priznaný byť nemohol a v takom prípade nie je rozhodujúce, kto zmluvu koncipoval, ale kto nároky z takejto zmluvy uplatnil. Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Má právo, aby mu na podpis bola predložená taká zmluva, ktorá obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z.;

zmluvy v obdobných prípadoch bez výnimky koncipuje dodávateľ. Možnosť domáhať sa primeraného zadosťučinenia tak nemôže byť odmietnutá len s poukazom na sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy“ (pozri rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11Co/111/2018 zo dňa 18.10.2018, bod 10 odôvodnenia).

13. Keďže výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je predmetom žiadnej právnej úpravy, súd v rámci voľnej úvahy vyhodnocuje primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z hypotézy právnej normy v časti, na základe ktorej možno priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom (zákonom č. 250/2007 Z. z.) a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva, alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z. z., alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká konkrétna majetková ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

14. Vyhodnotiac všetky okolnosti prípadu súd považoval za primerané finančné zadosťučinenie vo výške 600,00 Eur v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Súd bral do úvahy tú skutočnosť, že žalovaný si v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 2C/275/2015 uplatňoval voči žalobkyni finančné nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá nemala všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný vo vzťahu k žalobkyni v predmetnom súdnom konaní požadoval zaplatenie aj tej časti nároku, ktorý bol v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nedôvodný, čo súd konštatoval v rozsudku zo dňa 26.07.2018 č.k. 2C/275/2015-120. Súd zohľadnil skutočnosť, že žalovaný uplatňoval v súdnom konaní voči žalobkyni nárok na zaplatenie celkovej sumy 2.336,26 Eur, pričom žaloba bola dôvodná iba v rozsahu 1.312,53 Eur, teda nad priznanú sumu sa žalovaný mienil na úkor žalobkyne ako spotrebiteľky bezdôvodne obohatiť. Preto pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ako nemajetkovej ujmy súd považoval za dôvodné zohľadňovať satisfakčnú, ale hlavne tiež sankčnú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, ktorej podstatou je odradiť dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči spotrebiteľovi. Súd je tak toho názoru, že suma 600,00 Eur ako finančné zadosťučinenie je primeraná pre dovŕšenie satisfakcie porušených práv žalobkyne ako spotrebiteľa a súčasne žalovaného sankcionuje tak, že svojím účinkom prispieva k upusteniu od uplatňovania obdobných nekalých praktík voči iným spotrebiteľom. Vzhľadom na konkrétne okolnosti súdnej veci tak priznaná suma 600,00 Eur, zodpovedá zákonom akcentovanej ochrane spotrebiteľa, a má aj dostatočnú sankčnú funkciu, aby žalovaný od obdobného konania v budúcnosti upustil. Vzhľadom k uvedenému súd prvým výrokom rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 600,00 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

15. Podľa § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Podľa § 255 ods.1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa bola v konaní čo do základu nároku úspešná v plnom rozsahu, pričom výška priznaného finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu, preto súd priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).